

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 82

Vydána dne 25. listopadu 1964

Cena 80 hal.

O B S A H :

192. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o ochraně výkonů umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací
193. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Turenskou republikou o letecké dopravě
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

192

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. září 1964

**o Mezinárodní úmluvě o ochraně výkonů umělců, výrobců zvukových záznamů
a rozhlasových organizací**

Dne 26. října 1961 byla v Římě sjednána Mezinárodní úmluva o ochraně výkonů umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací.

Národní shromáždění vyslovilo s Úmluvou souhlas dne 26. února 1964 a prezident republiky podepsal listinu o přístupu Československé socialistické republiky k této Úmluvě dne 18. března 1964.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky s výhradami k článku 16, odstavce 1) písmeno a) bod III) byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů — depozitáře Úmluvy — dne 13. května 1964. Úmluva na základě svého článku 25, odstavce 2) vstoupila dne 14. srpna 1964 pro Československou socialistickou republiku v platnost.

Ceský překlad Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

MEZINÁRODNÍ ÚMLUVA

o ochraně výkonů umělců, výrobců zvukových snímků a rozhlasových organizací

Smluvní státy, vedeny přáním chránit práva výkonů umělců, výrobců zvukových snímků a rozhlasových organizací dohodly se na tomto:

Článek 1

Ochrana přiznaná podle této Úmluvy ponechává nedotčenu a žádným způsobem neovlivní ochranu autorského práva k literárním a uměleckým dílům. Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí proto být vykládáno na újmu této ochrany.

Článek 2

1. Pro účely této Úmluvy se národním režimem rozumějí práva přiznaná vnitřním zákonodárstvím smluvního státu, kde se žádá o ochranu,

- a) výkonům umělců, kteří jsou jeho občany, k výkonům uskutečněným, vysílaným nebo poprvé zaznamenaným na jeho území;
- b) výrobcům zvukových snímků, kteří jsou jeho občany, ke zvukovým snímkům poprvé trvale zaznamenaným nebo poprvé vydaným na jeho území;
- c) rozhlasovým organizacím, které mají své sídlo na jeho území, k rozhlasovým pořadům vysílaným vysílacími stanicemi umístěnými na jeho území.

2. Národní režim se poskytne s přihlédnutím k ochraně zvlášť zajištěné a k omezením výslovně stanoveným v této Úmluvě.

Článek 3

Pro účely této Úmluvy se rozumějí

- a) „výkonými umělci“ herci, zpěváci, hudebníci, tanečníci a jiné osoby, které hrají, zpívají, předvádějí, přednášejí, provádějí nebo jiným způsobem uvádějí literární nebo umělecká díla;
- b) „zvukovým snímkem“ každý výlučně sluchem vnímatelný záznam zvuků uměleckého výkonu nebo jiných zvuků;
- c) „výrobcem zvukových snímků“ osoba fyzická nebo právnická, která poprvé zaznamená zvuky výkonu nebo jiné zvuky;
- d) „vydáním“ uvedení rozmnoženin zvukového snímku na veřejnost v přiměřeném množství;
- e) „rozmnožením“ zhotovení jedné nebo více rozmnoženin záznamu;
- f) „rozhlasovým vysíláním“ bezdrátové šíření zvuků nebo obrazů a zvuků pro veřejnost;

- g) „přeuosem“ současné vysílání pořadu jedné rozhlasové organizace rozhlasovou organizací jinou.

Článek 4

Každý smluvní stát přizná práva podle národního režimu výkonům umělcům, je-li splněna některá z těchto podmínek:

- a) výkon se uskuteční v některém jiném smluvním státě;
- b) výkon je součástí zvukového snímku, který je chráněn podle článku 5 této Úmluvy;
- c) výkon, který není zaznamenán na zvukový snímek, je složkou vysílaného rozhlasového pořadu, který je chráněn podle článku 6 této Úmluvy.

Článek 5

1. Každý smluvní stát přizná práva podle národního režimu výrobcům zvukových snímků, je-li splněna některá z těchto podmínek:

- a) výrobce zvukového snímku je občanem jiného smluvního státu (hledisko státní příslušnosti);
- b) první záznam zvuku byl uskutečněn v jiném smluvním státě (hledisko záznamu);
- c) zvukový snímek byl poprvé vydán v jiném smluvním státě (hledisko vydání).

2. Byl-li zvukový snímek poprvé vydán v nesignalovém státě, avšak do třiceti dnů od prvního vydání také ve smluvním státě (současné vydání), považuje se za poprvé vydaný ve smluvním státě.

3. Písemným oznámením uloženým u generálního tajemníka Spojených národů může každý smluvní stát prohlásit, že nebude uplatňovat buď hledisko vydání, nebo hledisko záznamu. Takové písemné oznámení může být učiněno v době ratifikace, přijetí nebo přistoupení, anebo kdykoli později; v tomto případě pak nabude účinnosti šest měsíců po jeho uložení.

Článek 6

1. Každý smluvní stát přizná práva podle národního režimu rozhlasovým organizacím, je-li splněna některá z těchto podmínek:

- a) sídlo rozhlasové organizace je umístěno v jiném smluvním státě;
- b) rozhlasový pořad byl šířen vysílací stanicí umístěnou v jiném smluvním státě.

2. Písemným oznámením uloženým u generálního tajemníka Spojených národů může každý

smluvní stát prohlásit, že bude chránit rozhlasové pořady jen tehdy, je-li sídlo rozhlasové organizace umístěno v jiném smluvním státě a pořad byl šířen vysílací stanicí umístěnou v témže smluvním státě. Takovéto písemné oznámení může být učiněno v době ratifikace, přijetí nebo přistoupení, anebo kdykoli později; v tomto případě pak nabude účinnosti šest měsíců po jeho uložení.

Článek 7

1. Ochrana výkonných umělců podle této Úmluvy zahrnuje možnost zabránit:

- a) rozhlasovému vysílání a veřejnému přednesu jejich výkonu bez jejich souhlasu, s výjimkou případů, kdy výkon užítý při vysílání nebo při veřejném přednesu je sám o sobě výkonem vysílaným, nebo kdy vysílání je uskutečněno ze záznamu;
- b) pořízení záznamu jejich nezaznamenaného výkonu bez jejich souhlasu;
- c) rozmnožení záznamu jejich výkonu bez jejich souhlasu:
 - i) jestliže původní záznam sám byl pořízen bez jejich souhlasu;
 - ii) je-li rozmnožován pro jiné účely, než k jakým výkonní umělci udělili souhlas;
 - iii) byl-li původní záznam pořízen v souladu s ustanoveními článku 15 a rozmnožení se děje pro jiné účely, než které jsou uvedeny v těchto ustanoveních.

2. a) Udělili-li výkonní umělci svolení k rozhlasovému vysílání, ponechává se vnitřnímu zákonodárství smluvního státu, kde se žádá o ochranu, aby upravilo ochranu proti přenosu, proti pořízení záznamu pro účely vysílání a proti rozmnožení takového záznamu pro účely vysílání.

b) Podmínky užití záznamů zhotovených pro účely vysílání rozhlasovými organizacemi budou upraveny vnitřním zákonodárstvím smluvního státu, kde se žádá o ochranu.

c) Vnitřní zákonodárství nesmí však v případech uvedených v pododstavcích 1 a 2 tohoto odstavce zbavit výkonné umělce možnosti, aby své vztahy k rozhlasovým organizacím upravovali smluvně.

Článek 8

Každý smluvní stát může svým vnitřním zákonodárstvím určit jakým způsobem budou výkonní umělci zastoupeni při výkonu svých práv, účastní-li se jich několik na témž výkonu.

Článek 9

Každý smluvní stát může svým vnitřním zákonodárstvím rozšířit ochranu podle této Úmluvy na artisty, kteří neuvádějí literární nebo umělecká díla.

Článek 10

Výrobci zvukových snímků mají právo povolit nebo zakázat přímé nebo nepřímé rozmnožení svých zvukových snímků.

Článek 11

Vyžaduje-li smluvní stát podle svého vnitřního zákonodárství jako podmínku ochrany práv výrobců zvukových snímků nebo výkonných umělců, anebo obou k zvukovým snímkům splnění formalit, budou se tyto podmínky pokládat za splněné, jestliže všechny rozmnoženiny vydaného zvukového snímku uvedené do prodeje nebo jejich obaly ponese poznámku skládající se ze znaku © s připojením roku prvního vydání, umístěnou takovým způsobem, aby bylo dostatečně dáno najevo, že se činí nárok na ochranu; a neuvádějí-li rozmnoženiny nebo jejich obaly výrobce nebo osobu výrobcem zmocněnou (připojením jména, obchodní známky nebo jiného příslušného označení), musí poznámka obsahovat také jméno vlastníka práv výrobce. Konečně neuvádějí-li rozmnoženiny nebo jejich obaly hlavní výkonné umělce, musí poznámka obsahovat také jméno osoby, která vlastní práva takových výkonných umělců ve státě, kde se trvalý záznam uskutečnil.

Článek 12

Jestliže je zvukového snímku vydaného k obchodním účelům nebo rozmnoženiny takového zvukového snímku použito přímo k rozhlasovému vysílání, nebo k veřejnému přednesu, zaplatí uživatel jednu přiměřenou odměnu výkonným umělcům nebo výrobcům zvukových snímků, anebo oběma. Není-li dohody mezi těmito stranami, mohou být určeny podmínky rozdělení této odměny vnitřním zákonodárstvím.

Článek 13

Rozhlasové organizace mají právo povolit nebo zakázat

- a) přenos svých rozhlasových pořadů;
- b) záznam svých rozhlasových pořadů;
- c) rozmnožení:

i) záznamů svých rozhlasových pořadů pořízených bez jejich souhlasu;

ii) záznamů svých rozhlasových pořadů pořízených v souladu s ustanoveními článku 15, jsou-li rozmnožovány pro jiné účely, než které jsou uvedeny v těchto ustanoveních;

d) veřejný přednes svých televizních pořadů, děje-li se takový přednes na místech přístupných veřejnosti za vstupné; ponechává se vnitřnímu zákonodárství státu, kde se žádá o ochranu tohoto práva, aby určilo podmínky jeho výkonu.

Článek 14

Ochrana přiznávaná podle této Úmluvy trvá nejméně po dobu, dokud neuplyne období dvaceti let od konce roku, v němž byl

- a) pořízen záznam — u zvukových snímků a u výkonů na nich zaznamenaných;
- b) uskutečněn výkon — u výkonů nezaznamenaných na zvukový snímek;
- c) vysílán rozhlasový pořad — u rozhlasových pořadů.

Článek 15

1. Každý smluvní stát může svým vnitřním zákonodárstvím stanovit výjimky z ochrany zajištěné touto Úmluvou, a to pro

- a) soukromé užívání;
- b) užití krátkých výňatků při zpravodajství o aktuálních událostech;
- c) krátkodobý záznam pořízený rozhlasovou organizací jejími vlastními prostředky a pro její vlastní vysílání;
- d) užití výlučně pro účely vyučování nebo vědeckého bádání.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku může každý smluvní stát svým vnitřním zákonodárstvím stanovit tytéž druhy omezení ochrany práv výkoných umělců, výrobců zvukových snímků a rozhlasových organizací, jaké stanovil vnitřním zákonodárstvím v souvislosti s ochranou autorského práva k literárním a uměleckým dílům. Zákonné licence mohou však být stanoveny jen v takovém rozsahu, v jakém to je slučitelné s touto Úmluvou.

Článek 16

1. Každý stát, jakmile se stane smluvní stranou této Úmluvy, bude vázán všemi povinnostmi a bude požívat všech výhod z ní vyplývajících. Kterýkoli stát však může písemným oznámením uloženým u generálního tajemníka Spojených národů kdykoli prohlásit, že

- a) pokud jde o článek 12:
 - i) nebude uplatňovat ustanovení tohoto článku;
 - ii) nebude uplatňovat ustanovení tohoto článku, pokud jde o určité druhy užití;
 - iii) nebude tento článek uplatňovat u zvukových snímků, jejichž výrobce není občanem jiného smluvního státu;
 - iv) omezí ochranu stanovenou tímto článkem u zvukových snímků, jejichž výrobce je občanem jiného smluvního státu, na takový rozsah a dobu, na jaké tento stát poskytuje ochranu zvukovým snímkům poprvé zaznamenaným občanem toho státu, který prohlášení činí; skutečnost, že smluvní stát,

jehož je výrobcem občanem, nepřiznává ochranu těmto oprávněnému nebo oprávněným jako stát, který činí prohlášení, nebude se považovat však za rozdílný v rozsahu ochrany;

- b) pokud jde o článek 13, nebude uznávat ustanovení pod písmenem d) tohoto článku; učiní-li smluvní stát takové prohlášení, nebudou ostatní smluvní státy povinny přiznávat právo podle článku 13 písm. d) rozhlasovým organizacím, jejichž sídlo je v takovém státě.

2. Je-li písemné oznámení podle odstavce 1 tohoto článku učiněno až po uložení dokumentu o ratifikaci, přijetí nebo přistoupení, nabude toto prohlášení účinnosti šest měsíců po jeho uložení.

Článek 17

Každý stát, který dne 26. října 1961 přiznává ochranu výrobcům zvukových snímků pouze na základě hlediska záznamu, může písemným oznámením uloženým u generálního tajemníka Spojených národů při ratifikaci, přijetí nebo přistoupení prohlásit, že uznává v článku 5 jediné hledisko záznamu a v článku 16 odst. 1 písm. a) bod (iii) a (iv) hledisko záznamu místo hlediska státní příslušnosti.

Článek 18

Každý stát, který učinil písemné oznámení podle článku 5, odst. 3, článku 6, odst. 2, článku 16, odst. 1 nebo článku 17, může dalším písemným oznámením uloženým u generálního tajemníka Spojených národů omezit jeho rozsah nebo je odvolat.

Článek 19

Jakmile jednou výkonný umělec svolil k tomu, aby jeho výkon se stal součástí obrazového nebo audiovizuálního záznamu, článek 7 se od té doby na něj nevztahuje, a to bez ohledu na všechna ostatní ustanovení této Úmluvy.

Článek 20

1. Tato Úmluva se nedotýká práv získaných v kterémkoli smluvním státě před nabytím platnosti této Úmluvy pro takový stát.

2. Žádný smluvní stát není povinen uplatňovat ustanovení této Úmluvy na výkony nebo vysílání, která se uskutečnila, nebo na zvukové snímky, které byly zaznamenány před nabytím platnosti této Úmluvy pro takový stát.

Článek 21

Ochrana podle této Úmluvy se nedotýká žádné ochrany zajištěné pro výkonné umělce, výrobce zvukových snímků a rozhlasové organizace jiným způsobem.

Článek 22

Smluvní státy si vyhrazují právo sjednat mezi sebou zvláštní dohody, pokud tyto dohody přiznají

výkonným umělcům, výrobcům zvukových snímků anebo rozhlasovým organizacím širší práva, než jaká přiznává tato Úmluva, nebo pokud budou obsahovat jiná ustanovení neodporující této Úmluvě.

Článek 23

Tato Úmluva bude uložena u generálního tajemníka Spojených národů. Bude otevřena do 30. června 1962 k podpisu všem státům pozvaným na diplomatickou konferenci o mezinárodní ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových snímků a rozhlasových organizací, které jsou účastníky Všeobecné úmluvy o autorském právu nebo členy Mezinárodní unie na ochranu literárních a uměleckých děl.

Článek 24

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci nebo přijetí signatářskými státy.

2. Tato Úmluva bude otevřena k přístupu každému státu pozvanému na konferenci uvedenou v článku 23 a každému členskému státu Spojených národů s podmínkou, že v obou případech je takový stát smluvní stranou Všeobecné úmluvy o autorském právu nebo členem Mezinárodní unie na ochranu literárních a uměleckých děl.

3. Ratifikace, přijetí nebo přístup se provádí uložení příslušné listiny u generálního tajemníka Spojených národů.

Článek 25

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce po uložení šesté listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu.

2. Pro každý další stát vstoupí tato Úmluva v platnost tři měsíce po uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu.

Článek 26

1. Každý smluvní stát se zavazuje přijmout v souladu se svou ústavou nezbytná opatření, aby se zajistilo provádění této Úmluvy.

2. V době uložení své listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu musí být každý stát schopen na podkladě svého vnitrostátního zákonodárství uskutečňovat ustanovení této Úmluvy.

Článek 27

1. Každý stát může při ratifikaci, přijetí nebo přístupu, anebo kdykoli potom, prohlásit písemným oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Spojených národů, že tuto Úmluvu rozšiřuje na všechna nebo na kterákoli území, za jejichž mezinárodní vztahy odpovídá, s podmínkou, že se na příslušné území vztahuje Všeobecná úmluva o autorském právu nebo Mezinárodní úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl. Toto písemné oznámení nabude účinnosti tři měsíce po datu jeho přijetí.

2. Písemná oznámení podle článku 5 odst. 3, článku 8 odst. 2, článku 18 odst. 1 a článku 17 nebo 18 mohou být rozšířena na všechna nebo na kterákoli území uvedená v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 28

1. Každý smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět svým vlastním jménem nebo jménem všech nebo kterýchkoli území uvedených v článku 27.

3. Výpověď se uskutečňuje písemným oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Spojených národů a nabude účinnosti dvanáct měsíců po jeho přijetí.

3. Práva výpovědi podle tohoto článku nemůže použít smluvní stát před uplynutím pětiletého období ode dne, kdy Úmluva nabyla pro tento stát platnosti.

4. Smluvní stát přestane být smluvní stranou této Úmluvy od doby, kdy nebude ani smluvní stranou Všeobecné úmluvy o autorském právu, ani členem Mezinárodní unie na ochranu literárních a uměleckých děl.

5. Tato Úmluva se přestane vztahovat na kterákoli území uvedené v článku 27 od té doby, jakmile se na ně nebude vztahovat ani Všeobecná úmluva o autorském právu, ani Mezinárodní úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl.

Článek 29

1. Po uplynutí pěti let od nabytí platnosti této Úmluvy, může každý smluvní stát písemným oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Spojených národů požádat, aby byla svolána konference za účelem revize této Úmluvy. Generální tajemník sdělí tuto žádost všem smluvním státům. Sdělí-li během šesti měsíců následujících po sdělení generálního tajemníka Spojených národů alespoň polovina smluvních států, že se k žádosti připojuje, oznámí to generální tajemník generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a řediteli úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl, kteří svolají ve spolupráci s Mezivládním výborem zřízeným podle článku 32 revizní konferenci.

2. Přijetí každé revize této Úmluvy vyžaduje souhlas dvou třetin států přítomných na revizní konferenci, s podmínkou, že v této většině budou dvě třetiny států, které v době konání revizní konference budou smluvními stranami Úmluvy.

3. V případě přijetí nové úmluvy revidující tuto Úmluvu zcela nebo zčásti, pokud nestanoví nová úmluva něco jiného:

a) přestane být tato Úmluva otevřenou k ratifikaci, přijetí nebo přístupu od nabytí platnosti nové úmluvy;

b) zůstane tato Úmluva v platnosti pro vztahy mezi smluvními státy, které se nestanou smluvními stranami nové úmluvy.

Článek 30

Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními státy týkající se výkladu nebo provádění této Úmluvy, který nebude odstraněn jednáním, bude vznesen na žádost kterékoli strany ve sporu, nedohodnou-li se na jiném způsobu řešení, Mezinárodnímu soudnímu dvoru k rozhodnutí.

Článek 31

Bez újmy ustanovení článku 5 odst. 3, článku 6 odst. 2, článku 16 odst. 1 a článku 17 nemohou být učiněny k této Úmluvě žádné výhrady.

Článek 32

1. Zřizuje se Mezivládní výbor s těmito úkoly:

- a) zkoumat otázky související s prováděním a působením této Úmluvy, a
- b) shromažďovat návrhy a připravovat dokumentaci k možné revizi této Úmluvy.

2. Výbor se bude skládat ze zástupců smluvních států, vybraných s náležitým zřetelem k rovnoměrnému zeměpisnému zastoupení. Členů bude šest, bude-li smluvních států dvanáct nebo méně, devět, bude-li smluvních států třináct až osmnáct, a dvanáct, bude-li smluvních států více než osmnáct.

3. Výbor bude zřízen dvanáct měsíců po nabytí platnosti Úmluvy volbou mezi smluvními státy, z nichž bude mít každý jeden hlas, organizovanou generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce, generálním ředitelem Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a ředitelem úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl podle pravidel předem schválených většinou smluvních států.

4. Výbor si zvolí svého předsedu a funkcionáře. Vydá si vlastní jednací řád. Tento řád stanoví zejména další působnost výboru a způsob dalšího výběru svých členů tak, aby bylo zajištěno střídání různých smluvních států.

5. Sekretariát výboru budou tvořit pracovníci Mezinárodního úřadu práce, Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl, které určí příslušní generální ředitelé a ředitel těchto tří organizací.

6. Schůze výboru, který bude svolán kdykoli to bude považovat většina jeho členů za potřebné,

se budou konat postupně v sídlech Mezinárodního úřadu práce, Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl.

7. Výlohy členů výboru ponесou jejich příslušné vlády.

Článek 33

1. Tato Úmluva se vyhotovuje v angličtině, francouzštině a španělštině a všechny tři texty jsou stejně autentické.

2. Úřední znění této Úmluvy budou mimoto vyhotovena v němčině, italštině a portugalsštině.

Článek 34

1. Generální tajemník Spojených národů oznámí státům pozvaným na konferenci uvedenou v článku 23 a každému členskému státu Spojených národů, jakož i generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a řediteli úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl:

- a) uložení každé listiny o ratifikaci, přijetí nebo přistoupení;
- b) datum nabytí platnosti Úmluvy;
- c) všechna oznámení, prohlášení nebo sdělení podle této Úmluvy;
- d) nastane-li některá z okolností uvedených v článku 28 odst. 4 a 5.

2. Generální tajemník Spojených národů oznámí generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a řediteli úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl také žádosti sdělené mu podle článku 29, jakož i každé sdělení přijaté od smluvních států, které se týká revize Úmluvy.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění, tuto Úmluvu podepsali.

Dáno v Římě dne 26. října 1961 v jednom vyhotovení v anglickém, francouzském a španělském jazyce. Náležitě ověřené kopie budou doručeny generálním tajemníkem Spojených národů všem státům pozvaným na konferenci, o níž pojednává článek 23, a všem členským státům Spojených národů, jakož i generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a řediteli úřadu Mezinárodní unie pro ochranu literárních a uměleckých děl.

193

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 30. září 1964

**o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou
a Tuniskou republikou o letecké dopravě**

Dne 1. února 1963 byla v Tunisu podepsána Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o letecké dopravě.

Dohoda podle svého článku 19 vstoupila v plat-

nost výměnou not obou stran o jejím schválení, tj. dnem 24. července 1964.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

D O H O D A

**mezi Československou socialistickou republikou
a Tuniskou republikou o letecké dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Tuniska

vedeny přáním napomáhat rozvoji letecké dopravy mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou, a uskutečňovat v této oblasti co nejširší mezinárodní spolupráci,

přejíce si uplatňovat v této dopravě zásady a ustanovení Úmluvy o mezinárodním civilním letectví podepsané dne 7. prosince 1944 v Chicagu,

dohodly se takto:

Článek 1

Při uskutečňování této Dohody a jejích Příloh:

- a) výraz „Úmluva“ znamená Úmluvu o mezinárodním civilním letectví podepsanou dne 7. prosince 1944 v Chicagu a všechny její změny přijaté v souladu s ustanoveními této Úmluvy;
- b) slovo „území“ má význam stanovený článkem 2 Úmluvy;
- c) výraz „letecké úřady“ znamená:
 - pokud jde o Československo, ministerstvo dopravy, letecký odbor,
 - pokud jde o Tunisko, státní sekretariát veřejných prací a domovního majetku, správu letecké a námořní dopravy, nebo obou případů každou osobu nebo orgán pověřený pro-

váděním úkolů vykonávaných nyní uvedenými orgány;

- d) výraz „dohodnuté služby“ znamená letecké služby uvedené v seznamu linek, který je obsažen v Příloze I této Dohody;
- e) výraz „určený podnik“ značí každý podnik pro leteckou dopravu, který jedna ze smluvních stran vybere pro provozování dohodnutých služeb uvedených v Příloze I a jehož určení bude oznámeno leteckým úřadům druhé smluvní strany podle ustanovení článku 8 této Dohody.

Článek 2

- a) Zákony a předpisy každé smluvní strany vztahující se k vstupu na její území nebo výstupu letadel používaných v mezinárodní dopravě nebo k provozu a létání těchto letadel po dobu jejich pobytu na jejím území, platí pro letadla určeného podniku nebo podniků druhé smluvní strany.
- b) Cestující, posadky letadel a odesílatelé zboží se musí podrobit, buď osobně nebo prostřednictvím třetí osoby jednající jejich jménem a na jejich účet, zákonným a předpisům, podle nichž se na území každé smluvní strany řídí vstup, pobyt a výstup cestujících, posadky a zboží jako

jsou předpisy o vstupu, formalitách výstupu, přistěhovalectví, pasech, clech a karanténě.

Článek 3

- a) Mezi smluvními stranami je shoda v tom, že letadla určeného podniku nebo podniků jedné smluvní strany používaná v mezinárodním provozu, jakož i pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, potřeby, obvyklá zařízení a zásoby na palube letadel budou při přeletu na území druhé strany a při svém odletu zcela osvobozeny od cla a jiných poplatků a dávek.
- b) Pohonné hmoty, mazací oleje a palubní zásoby vzaté na palubu letadel na území jedné ze smluvních stran pro použití těmito letadly určeného podniku nebo podniků druhé smluvní strany v mezinárodním provozu budou zcela osvobozeny od cla a jiných poplatků a dávek.
- c) S výjimkou poplatků za provedené služby budou rovněž osvobozeny od cla a jiných poplatků a dávek náhradní součástky, potřeby a zařízení dovezené a používané na území jedné smluvní strany pro údržbu nebo opravu letadel určeného podniku nebo podniků druhé smluvní strany používaných v mezinárodním provozu.
- d) Předměty požívací zvyhodněného režimu podle odstavců a), b) a c) tohoto článku nebudou moci být zcizeny, nebude-li k tomu dán příslušnými úřady souhlas a mohou být určeným podnikem nebo podniky jedné smluvní strany uskladněny na letištích druhé smluvní strany. V případě, že tyto předměty nebudou ani spotřebovány, ani dány do letadla, budou moci být znovu vyvezeny bez podrobení cla a jiných poplatků a dávkám.
- e) Předměty osvobozené od cla a jiných poplatků a dávek podle odstavců a), b) a c) tohoto článku zůstanou k dispozici podniku, jehož jsou vlastnictvím, avšak pod příslušným celním dohledem.

Článek 4

Každá ze smluvních stran poskytne určenému podniku nebo podnikům druhé smluvní strany právo převádět na své ústředí v souladu s ustanoveními platné platební dohody upravující finanční vztahy mezi oběma smluvními stranami v délky po odečtení nákladů vyplývajících z provozování dohodnutých služeb.

Článek 5

Určený podnik nebo podniky každé ze smluvních stran jsou oprávněny udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál v počtu přiměřeném rozsahu vykonávaných služeb.

Článek 6

- a) Každá smluvní strana poskytuje podniku určenému druhou smluvní stranou právo:

1. přelétávat bez přistání jeho území,
2. přistávat na jeho území pro potřeby nikoliv obchodní.

- b) K provedení odstavce a) tohoto článku bude moci každá smluvní strana stanovit letové cesty, které bude muset dodržovat nad jejím územím určený podnik nebo podniky druhé smluvní strany, jakož i letiště, jež mohou být použita.

Článek 7

Vláda Československé socialistické republiky poskytuje vládě Tuniské republiky právo provozovat jedním nebo více určenými podniky dohodnuté služby uvedené v Seznamu linek, který je obsažen v Příloze I této Dohody.

Vláda Tuniské republiky poskytuje vládě Československé socialistické republiky právo provozovat jedním nebo více určenými podniky dohodnuté služby uvedené v Seznamu linek, který je obsažen v Příloze I této Dohody.

Článek 8

- a) Dohodnuté služby mohou být provozovány ihned nebo později podle přání smluvní strany, které se práva poskytují za podmínky, že:
 1. smluvní strana, již byla práva poskytnuta určila jeden nebo více leteckých dopravních podniků k provozování jedné nebo více dohodnutých služeb;
 2. smluvní strana, která práva poskytuje, dala za podmínek uvedených v odstavci b) tohoto článku příslušnému podniku nebo podnikům požadované provozní oprávnění, jež má být vydáno co nejdříve s výhradou ustanovení článku 9 této Dohody.
- b) Určené podniky mohou být vyzvány, aby leteckým úřadům smluvní strany, která poskytuje práva, podaly důkaz o tom, že jsou s to uspokojit požadavky předepsané zákony a předpisy obvykle uplatňovanými těmito úřady při činnosti leteckých dopravních podniků.

Článek 9

Každá smluvní strana si vyhrazuje právo odmítnout určenému podniku druhé smluvní strany provozní oprávnění předvídané článkem 8 této Dohody nebo toto oprávnění odvolat, jestliže se důvodně domnívá, že nemá důkaz o tom, že převážná část vlastnictví a skutečná kontrola tohoto podniku jsou v rukou druhé smluvní strany nebo jejích státních příslušníků nebo jestliže se tento podnik neřídí zákony a předpisy zmíněnými v článku 2 nebo neplní závazky uložené touto Dohodou a jejími Přílohami.

Provádění tohoto ustanovení nebude však bránit smluvním stranám, aby provozovaly dohodnuté

služby společnými provozními organizacemi předvídanými článkem 77 Úmluvy.

Článek 10

Podnik nebo podniky určené vládou Československé socialistické republiky podle této Dohody budou mít na území Tuniské republiky právo v mezinárodní dopravě vykládat a nakládat cestující, poštu a zboží v místech přistání a na československých linkách uvedených v Příloze I této Dohody.

Podnik nebo podniky určené vládou Tuniské republiky podle této Dohody budou mít na území Československé socialistické republiky právo v mezinárodní dopravě vykládat a nakládat cestující, poštu a zboží v místech přistání a na tuniských linkách uvedených v Příloze I této Dohody.

Článek 11

Podniky určené každou smluvní stranou budou mít stejná práva pro provozování dohodnutých služeb mezi územím obou smluvních stran.

Na společných tratích budou určené podniky vzájemně přihlížet ke svým zájmům tak, aby se nevhodně nedotýkaly služeb druhé strany.

Článek 12

Na každé z linek obsažených v Příloze I této Dohody bude prvořadým cílem dohodnutých služeb uvést při rozumném koeficientu využití do provozu takovou kapacitu, která odpovídá obvyklé a rozumné předvídatelné poptávce na lince.

Podnik nebo podniky určené jednou ze smluvních stran budou moci uspokojit v mezích celkové kapacity předvídané prvním odstavcem tohoto článku s přihlédnutím k místním a oblastním službám přepravní poptávku mezi územím třetích států, jimiž procházejí dohodnuté tratě a územím druhé smluvní strany.

Článek 13

Tarify platné pro dohodnuté služby budou určeny v rozumné výši s přihlédnutím ke všem rozhodným skutečnostem jako jsou provozní náklady, přiměřený zisk, význačné rysy každé služby a tarify uplatňované jinými leteckými dopravními podniky provozujícími zcela nebo zčásti stejnou trať. Tarify budou určeny podle těchto ustanovení:

- a) Pokud to bude možné budou tarify sjednány mezi určenými podniky po případné konzultaci s jinými leteckými dopravními podniky, jež zcela nebo zčásti provozují stejnou trať. Dohoda bude dosažena pokud možno postupem zavedeným v Mezinárodním sdružení leteckých dopravců. Takto sjednané tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům smluvních stran. Jestliže letecké úřady jedné smluvní strany ta-

rify neschválí, vyrozmí o tom písemně letecké úřady druhé smluvní strany ve lhůtě do patnácti (15) dnů po datu oznámení tarifů nebo v jiné dohodnuté lhůtě.

- b) Jestliže se určené podniky nemohou dohodnout nebo jestliže tarify nejsou schváleny leteckými úřady jedné smluvní strany, vynasnaží se dosáhnout řešení o tarifech, jež mají být zavedeny, letecké úřady obou smluvních stran.
- c) V krajním případě bude rozpor řešen podle ustanovení článku 18.
- d) Již zavedené tarify zůstanou v platnosti do doby než budou stanoveny nové tarify postupem předvídaným v tomto článku nebo v článku 18.

Článek 14

Tato Dohoda a její Přílohy budou registrovány u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 15

Každá smluvní strana bude moci kdykoliv sdělit druhé smluvní straně přání ukončit platnost této Dohody. Sdělení bude současně zasláno Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

Platnost této Dohody skončí dvanáct měsíců po přijetí sdělení druhou smluvní stranou, pokud sdělení nebude vzato zpět na základě společné dohody před ukončením uvedeného období. V případě, že by smluvní strana, která obdržela takové sdělení, nepotvrdila jeho příjem, bude se mít za to, že je obdržela patnáct (15) dní poté, co sdělení přijala Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 16

Letecké úřady obou smluvních stran se budou v duchu úzké spolupráce podle potřeby konzultovat, aby bylo zajištěno uspokojivé uplatňování zásad obsažených v Dohodě.

Kromě toho mohou letecké úřady jedné smluvní strany požádat kdykoliv letecké úřady druhé smluvní strany o provedení konzultace o všech změnách, jež mají být provedeny v této Dohodě a jejích Přílohách a jež jsou považovány za žádoucí. Konzultace bude muset být zahájena ve lhůtě do šedesáti (60) dnů ode dne podání žádosti. Každá změna této Dohody schválená leteckými úřady vstoupí v platnost, jakmile bude potvrzena výměnou not diplomatickou cestou.

Článek 17

Tato Dohoda a její Přílohy budou uvedeny do souladu s každou dohodou mnohostranného charakteru, která by zavazovala obě smluvní strany.

Článek 18

Všechny rozpory týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a jejích Příloh budou řešit přímo dohodou letecké úřady obou smluvních stran.

V případě, že se leteckým úřadům nepodaří dosáhnout dohody, bude usilováno o vyřešení rozporu cestou diplomatických jednání. Během těchto jednání bude zachován dosavadní stav.

Smluvní strany budou však moci, jestliže se na tom společně dohodnou, řešit rozpor tím, že jej předloží buď rozhodčímu tribunálu nebo jakékoliv jiné jimi určené osobě nebo organizaci.

Smluvní strany se zavazují podrobit se vyslovenému výroku.

Článek 19

Ustanovení této Dohody budou prozatímně používána ode dne jejího podpisu. Vstoupí definitivně v platnost, jakmile si obě smluvní strany vzájemně oznámí, že bylo provedeno příslušné ústavní řízení.

Dáno v Tunisu dne 1. února 1963 ve dvojím vyhotovení, z nichž každé je ve třech jazycích: českém, arabském a francouzském. Každé ze třech znění je stejně platné. V případě rozporu ve výkladu bude platné pouze znění ve francouzském jazyce.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

A. Bartušek v. r.

Za vládu

Tuniské republiky:

Noureddine v. r.

SEZNAM LINEK

1. Tuniské linky:

Tunis — mezilehlý bod v Evropě — Praha a body dále

2. Československé linky

Praha — mezilehlý bod v Evropě — Tunis a body dále.

Mezilehlé body a body ležící dále budou stanoveny společnou dohodou leteckých úřadů obou smluvních stran.

Určené letecké podniky budou moci vynechávat trvale nebo přechodně přistání v kterémkoliv z bodů na linkách uvedených v tomto seznamu s výjimkou Tunisu a Prahy.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Ústřední svaz spotřebních družstev v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány vydal podle § 87 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. a podle čl. 4 písm. a) stanov ÚSSD.

1. Směrnice ze dne 8. června 1964 č. 36/64 Věstníku ÚSSD o sdružených prostředcích členů lidových spotřebních družstev.

Směrnice nabylы účinností dnem 1. července 1964.

Současně byly zrušeny:

- a) usnesení představenstva ÚSSD, kterým se schvalují „Pravidla pro vytváření a používání sdružených prostředků členů lidových spotřebních družstev“ č. 108/59 SUSP ÚSSD,
- b) prováděcí pokyny vydané k „Pravidlům pro vytváření a používání sdružených prostředků členů lidových spotřebních družstev“ č. 109/1959 SUSP ÚSSD (na Slovensku č. 89/1959 ZUSaP SSSD) a
- c) usnesení představenstva ÚSSD č. 22/1962 SUSP ÚSSD.

2. Směrnice ze dne 22. června 1964 č. 40/64 Věstníku ÚSSD pro odměňování zástupců pro střídání vedoucích po dobu dovolené a nemoci.

Směrnice nabylы účinností dnem 1. července 1964.

3. Směrnice ze dne 27. června 1964 č. 41/64 Věstníku ÚSSD pro používání prostředků určených ze zisku na odměny v socialistické soutěži, odměny funkcionářům a podobné účely.

Směrnice nabylы účinností dnem 1. července 1964.

Současně byly zrušeny směrnice o používání prostředků určených ze zisku na odměny v socialistické soutěži, odměny funkcionářům SD a na podobné účely č. 13/1962 SUSP ÚSSD.

4. Pokyny ze dne 1. července 1964 č. 45/64 Věstníku ÚSSD o změnách předpisů o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů v organizacích spotřebního družstevnictví.

Pokyny nabylы účinností dnem 1. července 1964.

Současně byly zrušeny:

- a) směrnice č. 105/1962 SUSP ÚSSD (s výjimkou ustanovení odstavců 3 až 11, 13, a 14), o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů zaměstnancům organizací spotřebního družstevnictví,
- b) oznámení a vysvětlivky č. OV 36/1963 Věst. ÚSSD ke směrnicím č. 105/1962 SUSP ÚSSD,
- c) směrnice č. 137/1957 SUSP ÚSSD o náhradě cestovních výdajů u zaměstnanců, kteří se zúčastní zabezpečování voleb do národních výborů,
- d) oznámení a vysvětlivky v částce 28/1960 SUSP ÚSSD o náhradách při denním návratu do bydliště u pracovníků přemístěných při provádění změn v řízení a organizaci spotřebních družstev v souvislosti s novou územní organizací státu,
- e) ustanovení čl. III odst. 2 směrnic č. 35/1962 SUSP ÚSSD o hmotném zabezpečení zaškolených pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.

5. Směrnice ze dne 18. července 1964 č. 48/64 Věstníku ÚSSD, kterými se upravuje odměňování pracovníků organizací spotřebního družstevnictví za plnění úkolů a zvýšení efektivnosti investiční výstavby.

Směrnice nabylы účinností dnem 1. července 1964.

6. Směrnice ze dne 11. července 1964 č. 49/64 Věstníku ÚSSD, jimiž se mění směrnice č. 35/1962 SUSP ÚSSD o hmotném zabezpečení zaškolených pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.

Směrnice nabylы účinností dnem 1. července 1964.

Do shora uvedených předpisů lze nahlédnout u všech lidových spotřebních družstev a jejich družstevních svazů.